

161. Rallarevisa

1. I julikvällens stunder en sång jag sjunga vill,
det lyster mig kamrater, om jag får lov därtill
Inunder Jämtlands himmel, som strålar klar och blå,
om livet här vi levat jag något nämna må
2. Vi reste hit från Värmland i maj den tionde
med ångarn »Gösta Berling» vår resa började
Vi minnas Värmlands flickor hur, när båten gick från
land,
vi hurrade och de vinkade emot oss med sin hand
3. Men snart är minnet slocknat av denna
avskedsstund,
vi lösa ut biljetter, vårt mål är Östersund
Hit upp till Inlandsbanan vår resas mål ju låg
och nästa dagens afton vi Storsjöns böljor såg
4. Och se'n den andra dagen vi blevo skickade
och fjorton mil från staden vårt knog vi började
Kulturens väg skall brytas i denna ödemark,
då kräves glada sinnen och även vilja stark
5. Den mat vi här oss håller är intet överflöd,
nej, den består till största del av korv och ost och bröd
Men hårt vi dock få knoga den hela dagen lång
men ingen klagan höres, blott munterhet och sång

6. Och när sen kvällen kommer och vilan bjuder på,
vi emot kojan vandra att aftonvarden få
Se'n litet kort vi spela och en och annan sång
väl några kan uppstämma, när tiden blir för lång

7. Trött utav dagens möda man sedan slumrar in,
tills ropet oss förkunnar, att man skall upp igen
Och så tas denna dagen som den, som gick i går,
de mödor, som den bjuder, ej rallarn frukta får

8. Och snart är banan bruten igenom Jämtlands jord
och vidare den drages allt längre emot nord
Igenom Lapplands bygder den färdigstakad är,
där skall den ock framdragas trots mödor och besvär

9. Nu får jag visan sluta, den eljest blir för lång,
jag har ej mer att säga uti min enkla sång
Och uti sista versen ni namnet veta får,
blott nu en hjärtlig hälsning från Sveriges rallarkår

10. Mitt namn är Olov Lejon, jag här det nämna må,
då slipper någon gissa - det må i visan stå
Och uti Västergötland min vagga en gång stått
och sedan såsom rallare min ungdomstid förgått